

Waarom gastouderopvang?

De belangrijkste controleur van een gastouder of een kinderdagverblijf zijn de ouders zelf. Niemand anders dan een ouder zelf heeft een groter belang om te weten hoe zijn of haar kind wordt opgevangen. Omdat een ouder binnen de gastouderopvang altijd met één en dezelfde persoon te maken heeft en omdat een gastouder een kind vaak meerdere jaren achter elkaar opvangt ontstaat er na verloop van tijd een hechte vertrouwensband tussen ouders en gastouder. Sommige kinderen komen vanaf babytijd tot hun 12e levensjaar bij een gastouder. Een gastouder is door deze langdurige band in staat zich aan te passen aan wat een kind nodig heeft. De vertrouwensband tussen ouder en gastouder is nodig om tot goede afspraken te komen. Dit is veel lastiger als het om wisselende leidsters gaat op een kinderdagverblijf. Ik zou graag zien dat de overheid de waarde van de gastouderopvang meer gaat begrijpen, erkennen en waarderen.

En dan het gastouderbureau. Het gastouderbureau moet vooral goed zicht hebben op de onderlinge relatie tussen ouder en gastouder. Een gastouderbureau hoort te werken vanuit de driehoek kind-ouder en gastouder waarbij het van belang is alle partijen te kennen. Vaak is een klein gastouderbureau in staat haar gastouders goed te volgen en heeft een klein bureau contact met alle ouders. Zij hebben vaak ook die jarenlangband met de verschillende partijen. Bij zorgen moeten ouders en gastouders weten bij wie ze terecht kunnen.

Gastouderbureau hebben een uitgebreid takenpakket. Als een klein gastouderbureau naast de kassiersfunctie, de intake en koppelingsgesprekken, de evaluaties, de voortgangsgesprekken, de risico-inventarisatie, de scholing van de gastouders ook moet gaan coachen moet het bureau hiertoe door de overheid financieel in staat worden gesteld. Als je uitreken wat een uur coaching kost dan kun je ook berekenen dat 0,21 cent niet voldoende is. Het is daarnaast de vraag of er niet eerst ingezet moet worden op de verplichting van de gastouder om deel te nemen aan intervisie bijeenkomsten en de verplichting tot het volgen van scholing. Dat is naar mijn mening een eerste stap waarover nagedacht moet worden.